

[Albrechtsen]

bruttoindkomsten over ½ mill. kr. Derfor vil VS inden jul fremsætte et sådant forslag om virkelig at komme i gang med rentefradragsafviklingen og en bedre skatteprogression.

Forslaget om en afgift til begrænsning af overforbruget hos personer med store formuestigninger kan vi støtte, det synes vi er et godt forslag.

Hvad angår de dyre biler, ville vi egentlig foretrække, at der simpelt hen bliver indført en skærpet beskatning af dyre biler i det hele taget. Vi forestiller os, at man gennemfører en markant forhøjelse af registreringsafgiften på biler over 120.000-125.000 kr., således at det i al almindelighed bliver forskrækkeligt dyrt at køre i for dyre biler. Det skal naturligvis også ramme erhvervslivet, men det skal da ikke mindst ramme dem, som kører i for dyre og ressourcekrævende biler uden at have noget fornuftigt formål med det.

Dernæst er der forslaget om formuebeskatningen af indbo. Jeg ved ikke, hvilke problemer det kan give med hensyn til registreringer osv. Vi vil i hvert fald ikke støtte noget, der kan føre til, at skattemyndighederne skulle til at udfolde et omfattende dyneløfteri, men det er muligt, det heller ikke bliver tilfældet. De, der ikke har nogen videre formue, vil formentlig – det håber jeg SFs ordfører vil kunne bekræfte – ikke blive udsat for noget kontrolapparat som følge af dette her, således at det kun er dem, som ligger med de store formuer, der kommer ind i billedet. Hvis det er tilfældet, vil vores betænkeligheder muligvis kunne bortfalde på det punkt.

Endelig er der forslaget om begrænsning af adgangen til tinglysning af pantesikkerhed. Vi synes, at intentionen er god, men vi kan også godt være lidt bekymrede for, om der kunne opstå et nyt gråt lånemarked i forbindelse med omgørelser af dette forslag, og jeg synes, at en gennemførelse af det ville indebære, at der må ske en udbygning af formuleringerne i § 1, således at man i videst muligt omfang hindrer, at de, som i forvejen har de store kreditmuligheder, bare omlægger deres låntagning på en sådan måde, at det, der er sigtet med lovforslag nr. L 38, i virkeligheden ikke opnås.

Thoft (SF):

Formålet for SF med at fremlægge dette alternativ, som vi desværre ikke fik behandlet sammen med regeringens lovpakke – det gjorde vi hidsige forsøg på, men det lykkedes ikke – var at vise, at det var muligt at nå de mål, som regeringen har sat sig, med andre midler, som entydigt vender den tunge ende opad – entydigt rammer velhavergrupper. Det, der er sket med regeringens pakke, som vi skrev betænkning om i nat engang, er, at den indeholder i stribevis af tilfældigheder, og at den klart forfordeler dem, der ikke har fast ejendom.

Vi ønskede altså at få disse forslag behandlet sammen med regeringspakken; det er ikke lykkedes, men det er dog lykkedes at få dem behandlet hurtigt, og det takker vi for.

Jeg vil gerne kommentere de mange bemærkninger, der har været – især ministrenes lidt mere tekniske gennemgang. For selvfølgelig er det rare at blive udkældt end at blive ignoreret, og selvfølgelig er det også rigtigt, at det altid er muligt at finde hår i suppen – vi andre finder jo også hår i suppen, når skatteministeren kommer med forslag, som så betyder, at skatteministeren må lave ændringsforslag. Forskellen er bare, at skatteministeren har et helt departement til rådighed, det havde SF altså ikke natten mellem tirsdag og onsdag. Vi fik regeringspakken præsenteret tirsdag, og hvis vi skulle have nogen som helst mulighed for at være med på banen med vores alternativ, skulle vi allerede onsdag have pakken klar, og da i sådan en situation Folketinget heller ikke har personale til rådighed, er der selvfølgelig hår at finde i suppen, og skatteministeren og justitsministeren har selvfølgelig med stor fornøjelse udsøgt sig nogle. Jeg må nu over for justitsministeren erkende, at det var en halv paryk, han fandt, men det kommer jeg tilbage til.

Skatteministeren siger, at SFs forslag blot vil forøge statens indtægter, men ikke give nogen særlig valutabesparelse. Skatteministeren har ikke ulejligen sig med at foretage en beregning. Vi har bedt ministeren om at gøre det i forbindelse med regeringspakken, men har fået det svar, at man vil se på det senere, men ministeren fandt ikke anledning til at besvare de spørgsmål, som blev stillet i udvalget. Skatteministeren mente således ikke, der var nogen grund til at svare på, hvad